

ПРОТОКОЛ

№ 184

гр. Сливен, 06.04.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Яница С. Събева Ченалова

Съдебни Виолета М. Алексиева

заседатели: Камелия М. Михова

при участието на секретаря Ивайла Т. Куманова Г.
и прокурора В. Д. Б.

Сложи за разглеждане докладваното от Яница С. Събева Ченалова
Наказателно дело от общ характер № 20232200200048 по описа за 2023
година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За Окръжна прокуратура Сливен, редовно призована, се явява прокурор
Б..

Подсъдимият П. П. Ч. се явява лично и с адв. Т. Т. – АК Сливен,
редовно упълномощен от досъдебното производство.

Пострадалата З. Я. Ц., редовно призована, лично и в качеството на
майка и законен представител на М. Ц. Ц. и И. Ц. Ц., се явява лично и с адв.
П. Н. – АК Бургас, упълномощен в качеството на повереник от по-рано.

Пострадалата М. Ц. Ц., редовно призована, действаща със съгласието на
своята майка и законен представител З. Я. Ц., не се явява.

Пострадалият И. Ц. Ц., редовно призован, действащ лично и със
съгласието на своята майка и законен представител З. Я. Ц., не се явява.

За тримата пострадали се явява адв. П. Н. от АК – Бургас, в качеството
му на повереник.

Пострадалият М. М. Ц., редовно призован, се явява лично.

Пострадалата Д. Г. И., нередовно призована, не се явява.

Съдът докладва, че в изпълнение на определение на съда от предходно
заседание за връчване на книжата на постр. И. чрез органите на МВР, по
делото е постъпила докладна записка от полицейски инспектор Н.Н. от РУ на

МВР – Сливен. Удостоверено е посещение на адреса на постр. И. на 17.03.2023 г., като лицето не е установено на адреса ***. Съгласно информация от пощенския служител на квартал „ДК“, Д. И. е заминала да работи в Англия в края на 2022 г. и не се връщала в страната. Според направена справка в АИС на МВР И. е напуснала страната на 11.12.2022 г. през летище София.

Междувременно по делото е върната и призовката за предходното заседание, изпратена до постр. И., в която е отразено търсенето на пострадалата на 13.02.2023 г., 25.02.2023 г., 14.03.2023 г., но лицето не е открито. Налице са данни, че адресатът е в чужбина.

Съдът докладва постъпила по делото молба вх. № 1112/27.02.2023 г., с която в качеството на наследници на постр.Ц. М. Ц., пострадалите З. Я. Ц., М. Ц. Ц. и И. Ц. Ц., представлявани от своя повереник адв. Н., молят да бъдат конституирани като частни обвинители в настоящото наказателно производство, за да поддържат обвинението, заедно с прокурора.

ПОСТРАДАЛИЯТ М. Ц.: Получил съм своевременно книгата по делото. Уведомен съм за възможността да се конституирам като граждански ищец и частен обвинител в настоящото производство. Не желая да участвам в производството като частен обвинител и граждански ищец.

С оглед направеното искане от пострадалите за конституиране в качеството на частни обвинители, съдът ДАВА възможност на страните да вземат отношение по направеното искане, както и по отношение въпроса за даване ход на разпоредителното заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, считам молбата за конституиране на пострадалите като частни обвинители за основателна, тъй като действително молителите са наследници на пострадалия от престъплението, което е предмет на разглеждане по настоящото наказателно производство и в тази връзка са претърпели и вреди. За това предлагам да уважите молбата и да конституирате молителите като частни обвинители в производството. По отношение на хода на делото. За днешното съдебно заседание считам, че няма процесуална пречка да се даде ход на делото, тъй

като е налице хипотезата на разпоредбата на чл. 247г ал. 3 от НПК, според която разпоредителното заседание не се отлага ако пострадалия или неговите наследници не са намерени на посочените от тях адреси за призоваване в страната. По настоящото производство свидетелката Д. И. не е разпитвана, за да посочи конкретен адрес, но доколкото това е известният ѝ адрес в информационните масиви на МВР считам, че няма пречка да се даде ход на делото без нейното участие, още повече, че съдът положи достатъчно усилия за призоваването ѝ. А и още един аргумент в подкрепа на това мое становище е обстоятелството, че съпругата на пострадалия заяви, че те не са поддържали връзка и нямат близки отношения макар и да са брат и сестра. В тази връзка, моля да дадете ход на разпоредителното заседание.

Адв. Н.: Поддържахме молбата за конституиране. Същата е в съответствие със закона и е обоснована с качеството на лица, които са претърпели имуществени и неимуществени вреди от деянието. Да се даде ход на разпоредителното заседание.

Пострадалата З. Ц.: Поддържам молбата от свое име и от името на децата, за конституиране като частни обвинители.

АДВ. Т.: Не възразяваме да се конституират пострадалите като частни обвинители. Да се даде ход на разпоредителното заседание.

ПОДС. Ч.: Съгласен съм със становището на защитника ми адв. Т..

Съдът намира за основателно направеното искане за конституиране на З. Я. Ц., М. Ц. Ц. и И. Ц. Ц. – съответно съпруга, дъщеря и син на постр. Ц. М. Ц. като частни обвинители, доколкото са наследници на пострадалия и попадат в кръга на лицата, очертани в задължителната съдебна практика като такива, които могат да се конституират в наказателния процес като частни обвинители. Поради изложените съображения и на основание чл.76 от НПК и чл. 248 ал.2 от НПК,

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА в качеството на частни обвинители по делото З. Я. Ц., М. Ц. Ц. и И. Ц. Ц., последните двама действащи със съгласието на своята майка и законен представител З. Я. Ц..

СТРАНИТЕ: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

Съдът не констатира пречки за даване ход на разпоредителното заседание. Нередовното призоваване и неявяването на постр. Д. И. – сестра на постр. Ц. Ц. не са обстоятелства, пречателни възможността за даване ход на разпоредителното заседание, по аргумент от разпоредбата на чл.247г ал.3 от НПК. Налице са данни, че постр. И. не може да бъде намерена на известния по делото адрес, както че е напусната страната и понастоящем се намира в чужбина. При тези обстоятелства и предвид цитираната разпоредба от процесуалния закон, няма пречка да бъде даден ход на разпоредителното заседание, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ход на разпоредителното заседание.

Съдът ПРЕДОСТАВИ възможност на участниците в разпоредителното заседание да изразят становището си по въпросите, съдържащи се в разпоредбата на чл.248, ал.1 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо Председател, уважаеми съдебни заседатели, становището по въпросите визирани в разпоредбата на чл. 248 ал. 1 от НПК е следното: На първо място делото е родово и местно подсъдно на СлОС. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Считам, че не е допуснато на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до ограничаване правата на обвиняемия, пострадалите или на техните наследници. Не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, поне на този етап, доколкото не сме изслушали страните. Няма основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия и останалите хипотези посочени в т. 5 на чл. 248 от НПК. Няма основания за изменение на взетата мярка за процесуална принуда в хода на досъдебното производство. На този етап нямам искания за събиране на нови доказателства и моля да насрочите съдебно заседание и да призовете лицата, които са посочени в приложението на обвинителния акт.

Адв. Н.: Уважаема госпожо Председател, уважаеми съдебни заседатели,

по въпросите установени в чл. 248 ал. 1 от НПК излагам следното становище: Делото е подсъдно на СлОС. Няма основания за прекратяване и спиране на наказателното производство. По т. 3 в досъдебното производство е допуснато тежко съществено нарушение на процесуалните правила, което уврежда правата на наследниците на пострадалия, което се изразява в следното: В досъдебното производство подс. Ч. е бил привлечан два пъти като обвиняем, като последния от тези пъти на 19.12.2022 г., където са му повдигнати обвинения за нарушение на правилата на чл. 38 ал. 1 от ЗДвП, чл. 38 ал. 2 от ЗДвП и чл. 39 от ЗДвП, с което е попълнен бланкетният състав на разпоредбата на чл. 343 ал. 1 от НК. Същевременно обаче с обвинителния акт, в диспозитива четем, че подс. Ч. се обвинява единствено по обвинението по чл. 343 ал. 1 б. „в“ НК попълнено с разпоредбата на чл. 38 ал. 2 от ЗДвП. Нарушението е изключително тежко. В тази фаза не може да се развива наказателното производство, тъй като ТР № 2/2002 г. изисква съответствие между обвинението така, както е повдигнато с диспозитива и така, както е въведено като начало, задатък на съдебното развитие на съдебната фаза на наказателното производство. Изрично е установено, с множество решения на ВС, че в случай ако прокурор реши да оневинява, че не са се случили и не са изпълнени част от бланкетните норми, които са въведени в съответстваща норма, дължи постановление за прекратяване на наказателното производство в тази част, частично. Такова постановление по делото няма. Въвеждането от друга страна на обвинение, което не е съответно на повдигнатото му обвинение, което се състои от нарушени три разпоредби на ЗДвП пречи на съда правилно да индивидуализира и диференцира наказателната отговорност на подс. Ч.. ВКС се е произнесъл в много свои решения, че като отегчаващи и смекчаващи отговорността обстоятелства следва да се преценят и обстоятелства, които са включени в състава на престъплението, като се изследва тяхната характеристика, вид и особености. В случая има съществена разлика между това същият да е обвинен в една бланкетна норма за извършване на едно нарушение и това същият да е обвинен в бланкетната норма за извършване на три нарушения. Поради изложеното г-жо Председател и съдебни заседатели, моля да се произнесете с ваше определение, като прекратите съдебното производство и върнете делото на прокурора за отстраняване на допуснатото тежко съществено нарушение на процесуалните правила, така че обвинителният акт да бъде приведен в

съответствие с разпоредбите на чл. 246 от НПК.

По другите въпроси, които са посочени в чл. 248 ал. 1 т. 4 от НПК считам, че няма основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, няма основания за разглеждане на делото при закрити врата, привличането на резервен съдия, резервен заседател, назначаване на защитник, преводач, тълковник и извършване на съдебно-следствени действия по делегация. По т. 6 няма да взема отношение. По т. 7 ще представя нови доказателства в следващия стадий на съдебното производство и по т. 8 няма да взема различно становище с оглед позицията ни по т. 3 на ал.1 от чл. 248 НПК.

Частният обвинител Ц.: Присъединявам се към становището на адв. Н..

М. Ц.: Не желая да изразя становище по въпросите по чл. 248 ал.1 от НПК.

АДВ. Т.: Уважаема госпожо Председател, уважаеми съдебни заседатели, делото е подсъдно на СлОС, няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство, в хода на досъдебното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до ограничаване на правата на подсъдимия, пострадалото лице или неговите наследници. Налице са основния за разглеждане на делото по реда на особените правила. Моля делото да се гледа по реда на Глава 27 – съкратено съдебно следствие, като подсъдимият признава изцяло фактите и обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, не желае да се събират доказателства за тези факти, съгласен е с доказателствата от досъдебното производство, и моля да се произнесете по така направеното искане. По т. 5 не са налице основания за разглеждане на делото за закрити врати, подсъдимият има защитник, няма нужда от назначаване на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебно-следствени действия по делегация. Не са налице основания за изменение на взетата мярка за неотклонение спрямо подсъдимия. Нямам искания за нови доказателства. Насрочването на съдебно заседание и лицата, които следва да се призоват по него не е налице, ако съдът разреши делото да се гледа по реда на особените правила.

Подс.Ч.: Присъединявам се към казаното от адвоката ми. Нямам какво да допълня. Признавам фактите и обстоятелствата изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, не желая събиране на

доказателства за тези факти и желая делото да се разгледа по реда на съкратеното съдебно следствие, както заяви и моят защитник адв. Т..

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, така направеното искане на прекратяване на съдебното производство и връщане на делото във фазата на досъдебното производство считам за неоснователно. Верни са фактите, които изложи адв. Н. по отношение на процесуално следствените действия, които са проведени в хода на досъдебното производство, както и по отношение на привличанията на обв. Ч.. Действително на същият е предявено два пъти обвинение за извършено престъпление по чл. 343 от НК, като съответно различията са в бланкетните норми, чрез които е попълнен съставът на престъплението. Всъщност това се е наложило в резултат на цялостния анализ на събраните доказателства по делото, а между другото такъв анализ съм направила и в обстоятелствената част на обвинителния акт. Именно от обстоятелствената част на обвинителния акт се установява каква е причината обвинението срещу подс. Ч. да бъде внесено в съда с този диспозитив, който съм изписала в обвинителния акт. Считам, че няма процесуална пречка, когато в хода на досъдебното производство едно и също лице е привлечено за едно и също престъпление при различни правни квалификации след приключване на разследването и във фазата на действия на прокурора след приключване на разследването прокурорът може да прецени и да внесе обвинителен акт за престъпление, за което все пак е било предявено на обвиняемия в хода на досъдебното производство и считам, че от може би от 2017 г. е изоставена практиката да се съставя изрично постановление за прекратяване в тези хипотези. Също така следва да се има предвид, че досъдебното производство има подготвителен характер съгласно ал. 2 на чл. 7 от НПК, а съдебното производство заема централно място в наказателния процес. Началото на съдебното производство се поставя именно с обвинителния акт, който очертава рамките на предмета на доказване и престъплението, в което е обвинен подсъдимия. Според мен, разбираемо е това становище, че обвинителният акт отговаря на чл. 246 от НПК, все пак аз съм го съставила и абсолютно обяснимо е да считам, че обвинителния акт не страда от никакви пороци и считам, че достатъчно пространно в обстоятелствената част съм изложила фактически обстоятелства, които обуславят правната квалификация на престъплението, което е предявено на подсъдимия. В тази връзка моля да не уважавате искането на адв. Н..

По отношение на направеното изявление за разглеждане на делото по реда на Глава 27 от НПК, считам, че няма законова пречка производството да се развие по реда на съкратеното съдебно следствие.

РЕПЛИКА адв. Н.: Уважаема г-жо председател, уважаеми съдебни заседатели, не случайно обвинителния акт в закона е разделен на две части едната е обстоятелствена, другата заключителната част. За правното битие и за процесуалния статус на всяко лице, което е в качеството на обвиняем или подсъдим в случая, има значение заключителната част. В тази заключителна част лицето придобива качество на лице, което бива предадено на съд. В случая разликата между обвинението, което му е предявено и между заключителната част на обвинителния акт, е безспорна. Правно-аналитичната дейност на прокурора няма никакво значение. Има способности и методи, които НПК е установил, ако намира нещо различно в правния статус да ги приложи по отношение на това лице, но такива процесуални способности - постановление на прокурора за частично прекратяване, няма приложено по делото и това е пречка да се развие производството в съдебната фаза. Няма как да стане по друг начин. Това означава да се изврати процесуалната природа на обвинителния акт с разсъждения и с мисли да замества заключителната част на обвинителния акт, което е недопустимо.

АДВ. Т.: Уважаема г-жо председател, уважаеми съдебни заседатели, придържам се към казаното от прокурора, като считам, че искането на колегата адв. Н. е неоснователно и моля да не го приемате.

ПОДС. Ч.: Присъединявам се към становището на адв. Т..

Съдът се оттегли на съвещание.

След съвещание, съдът като взе предвид обстоятелството, че се е запознал с материалите по делото и като изслуша становището на страните във връзка с въпросите, съдържащи се в разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от НПК, констатира следното:

1. Настоящото дело е подсъдно на Сливенски окръжен съд.
2. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.
3. На досъдебното производство не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на

процесуалните права на подсъдимия и пострадалите.

Искането за прекратяване на съдебното производство и връщане делото на прокурора поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в досъдебното производство, касателно предявеното обвинение, съдът намира за неоснователно.

Обвинението за извършено престъпление от определено лице се повдига от страна на държавния обвинител пред съда - органа, компетентен да се произнесе по въпросите на виновността и наказанието със стабилен акт. Обвинителният акт определя предмета на доказване по делото и очертава рамките, в които ще се развие процесът на доказване. Валидно за наказателната отговорност и произнасянето на съда е обвинението, формулирано в обвинителния акт.

На досъдебното производство първоначално се повдига т. нар. работно обвинение, което може да бъде изменяно в зависимост от доказателствата, които се събират и проверяват в хода на разследването. Когато се разкрият основания да се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление или закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо престъпление при съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението, или да се включат в обвинението нови престъпления или нови лица, разследващият орган е длъжен да измени обвинението, като делото продължава да се движи по последното обвинение. В този случай не е налице множество на обвиненията за едно и също деяние, когато правото на защита на обвиняемия действително би било затруднено. Съществува само едно - последно формулираното обвинение, по което прокурорът може да реши да внесе обвинителен акт, без да е длъжен да се произнася по предходните обвинения.

Независимо от това дали по време на разследването обвинението е било изменяно или не, прокурорът може сам да вземе решение да внесе обвинителен акт в съда за същото, еднакво или по-леко наказуемо престъпление, когато липсва съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението. Това процесуално действие е форма на изменение на обвинението, която по принцип не води до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия по акта, тъй като той се е защитавал срещу предявените му идентични факти и внесено в съда обвинение не обуславя по-тежка наказателна отговорност, а само прецизира правната квалификация на установена фактическа обстановка. Затова в посочената хипотеза липсата на

"частично" прекратяване на наказателното производство по повдигнатото и съответно предявеното на предварителното производство друго обвинение, различно от обвинението по обвинителния акт, не съставлява нарушение на процесуалните правила и следователно не обуславя прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора за допълнително разследване.

Прекратяване на наказателното производство ще е наложително, когато от последното повдигнато и предявено на досъдебното производство обвинение следва да се изключат определени деяния, намиращи се във връзка с деянието по обвинителния акт, или отделни лица, привлечени като съучастници за същото деяние. В този случай прокурорът е длъжен да изготви постановление за "частично" прекратяване на наказателното производство и да внесе обвинителния акт в съда след изтичане на сроковете по чл. 243, ал. 4 от НПК или приключване на съдебното производство по жалбата на обвиняемия или пострадалия. Липсата на постановление за прекратяване относно намиращи се във връзка с обвинението по обвинителния акт отделни деяния или отделни съучастници накърнява не само законните интереси на обвиняемия, но засяга и устоите на наказателното производство, защото създава предпоставки за заобикаляне на правилото "non bis in idem" в бъдещ процес. Изцяло в горния смисъл е Тълкувателно решение № 2 от 7.10.2002 г. на ВКС по т. н. д. № 2/2002 г. на ОСНК на ВКС.

Конкретният случай обаче не е такъв. При внасяне на обвинителния акт прокурорът е повдигнал обвинение за същото престъпление, за което е привлечен като обвиняем настоящият подсъдим с постановление на водещия разследването следовател в досъдебното производство. Запълването на бланкетната диспозиция на разпоредбата на чл. 343 ал. 1 б. „в“, вр. чл. 342 ал. 1 от НК с конкретни правила от ЗДвП, които прокурорът е преценил като нарушени, е изцяло в неговите правомощия като орган, компетентен да повдига обвинение пред съда. Дали това обвинение се доказва или не от доказателствата по делото, както и дали посочените правила са нарушени от подсъдимия или не, дали са в причинна връзка със съставомерен резултат, на настоящия етап от производството не са въпроси, които съдът следва да обсъжда. Тези въпроси са по съществуването на делото и следва да бъдат решени с акта по същество. По същия начин съдът следва да процедира и с преценката за наличие или отсъствие на отегчаващи или смекчаващи

отговорността на подсъдимия обстоятелства. Настоящият състав не констатира съдържанието на обвинителния акт да не съответства с нормативните изисквания на чл.246 от НПК, като обвинението е формулирано ясно, последователно и на разбираем и достъпен език. Не се установяват противоречия или неясноти, които да препятстват правото на защита на подсъдимия по така предявеното обвинение. В достатъчна степен са изложени фактически обстоятелства и правни съображения от страна на ОП – Сливен по предявеното обвинение, които позволяват валидно поставяне рамката на процеса в сезирация процесуален документ.

Що се касае до позицията на частните обвинители, процесуалното им положение позволява да поддържат само онова обвинение, което прокурорът е повдигнал с обвинителния акт. Подобна позиция е заявена изрично и с молбата за конституиране като частни обвинители. Не е налице процесуална възможност нито съдът да дава указания на прокурора по какво обвинение да води делото, нито да прекрати съдебното производство и да върне делото на прокурора за изготвяне на постановление за частично прекратяване, когато не се касае за изключване на отделни деяния или лица в смисъла, указан с ТР 2/2002 г. на ОСНК на ВКС.

Допълнително във връзка с гореизложеното, съдът взе предвид и разясненията в съобразителната част по въпрос № 7 от ТР № 2/22.12.2016 г. по т.д. № 2/2016 г. на ОСНК на ВКС, касаещо въпроси по приложението на чл.343 от НК.

По изложените съображения и доколкото не установява да са налице допуснати в досъдебното производство съществени нарушения на процесуалните правила, съдът намира искането за прекратяване на съдебното производство и връщане делото на прокурора за неоснователно.

4. Подсъдимият и неговият защитник направиха искане и съдът намира, че са налице основанията за разглеждане на делото по реда на Глава 27 от НПК.

5. Не се налага разглеждане на делото при закрити врати, както и привличане на резервен съдия или съдебен заседател, назначаване на защитник, вещо лице, преводач или преводач от български жестов език и извършването на съдебни следствени действия по делегация.

6. Липсват нови обстоятелства, които да обосноват изменение на мерките за процесуална принуда, а и искания в тази насока не се направиха.

Предвид изложеното и на основание чл. 248, ал. 1 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

Делото, образувано по внесения от Окръжна прокуратура – Сливен обвинителен акт против подсъдимия П. П. Ч., а именно за престъпление по чл. 343, ал.1, б.“в“ предл.1, вр. с чл.342, ал.1 от НК, е подсъдно на Сливенския окръжен съд.

Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

На досъдебното производство не са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуални правила, довели до ограничаване на процесуалните права на страните.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на повереника на частните обвинители за прекратяване на съдебното производство и връщане делото на прокурора, като неоснователно.

Налице са основания за разглеждане на делото по реда на особените правила – разглеждане на делото по реда на глава 27 от НПК със съкратено съдебно следствие.

Не се налага разглеждане на делото при закрити врати, не се налага привличането на резервен съдия или съдебен заседател, не се налага назначаването на защитник, вещо лице, преводач или преводач от български жестов език, както и извършване на съдебни следствени действия по делегация.

Липсват основания за изменение на взетата по отношение на подсъдимия мярка за процесуална принуда.

На основание чл. 249 ал. 3 от НПК определението в частта по въпросите по чл.248, ал.1, т. 3 и т. 6 от НПК може да бъде обжалвано или протестирано по реда на глава XXII от НПК – в 7-дневен срок пред Апелативен съд – Бургас, считано от днес.

Съдът ОБЯВИ определението на страните.

Съдът разясни на страните разпоредбата на чл.252, ал.1 от НПК, според която съдът следва да пристъпи към разглеждане на делото незабавно след провеждане на разпоредителното заседание, доколкото е налице искане от

подсъдимия и неговия защитник за разглеждане на делото по реда на глава 27 от НПК.

АДВ. Н.: Моля съдебното заседание да бъде отложено в месечния срок, с оглед проверка на постановения съдебен акт по чл. 248 ал.1 т. 3 от НПК. Моля да ми се изпрати препис от съдебния протокол по електронна поща, тъй като са налице затруднения с електронния достъп до делото през информационната система.

ПРОКУРОРЪТ: Не се противопоставям делото да се отложи за разглеждане на друга дата. Също моля за препис от протокола, но на хартиен носител.

АДВ. Т.: Ние също не се противопоставяме на отлагане на делото. Моля да бъде издаден препис от протокола и за защитата на хартиен носител.

ПОДС. Ч.: Не се противопоставям да се отложи съдебното заседание.

Като взе предвид становището на страните, съдът намира, че следва да отложи делото за разглеждане в съдебно заседание за друга дата, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ОТЛАГА делото и НАСРОЧВА съдебно заседание на 20.04.2023 г. от 11.00 ч., за която дата се съобщи и да се считат редовно уведомени страните.

Определя резервна дата за разглеждане на делото, а именно 11.05.2023 г. от 10.00 ч., за която дата страните да се считат редовно призовани.

На страните да се издаде препис от съдебния протокол след изготвянето му, като за адв. Н. – да се изпрати на посочената по делото електронна поща, а за ОП – Сливен и адв. Т. да се изготвят преписи на хартиен носител.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 11,39 часа.

Председател: _____

Секретар: _____